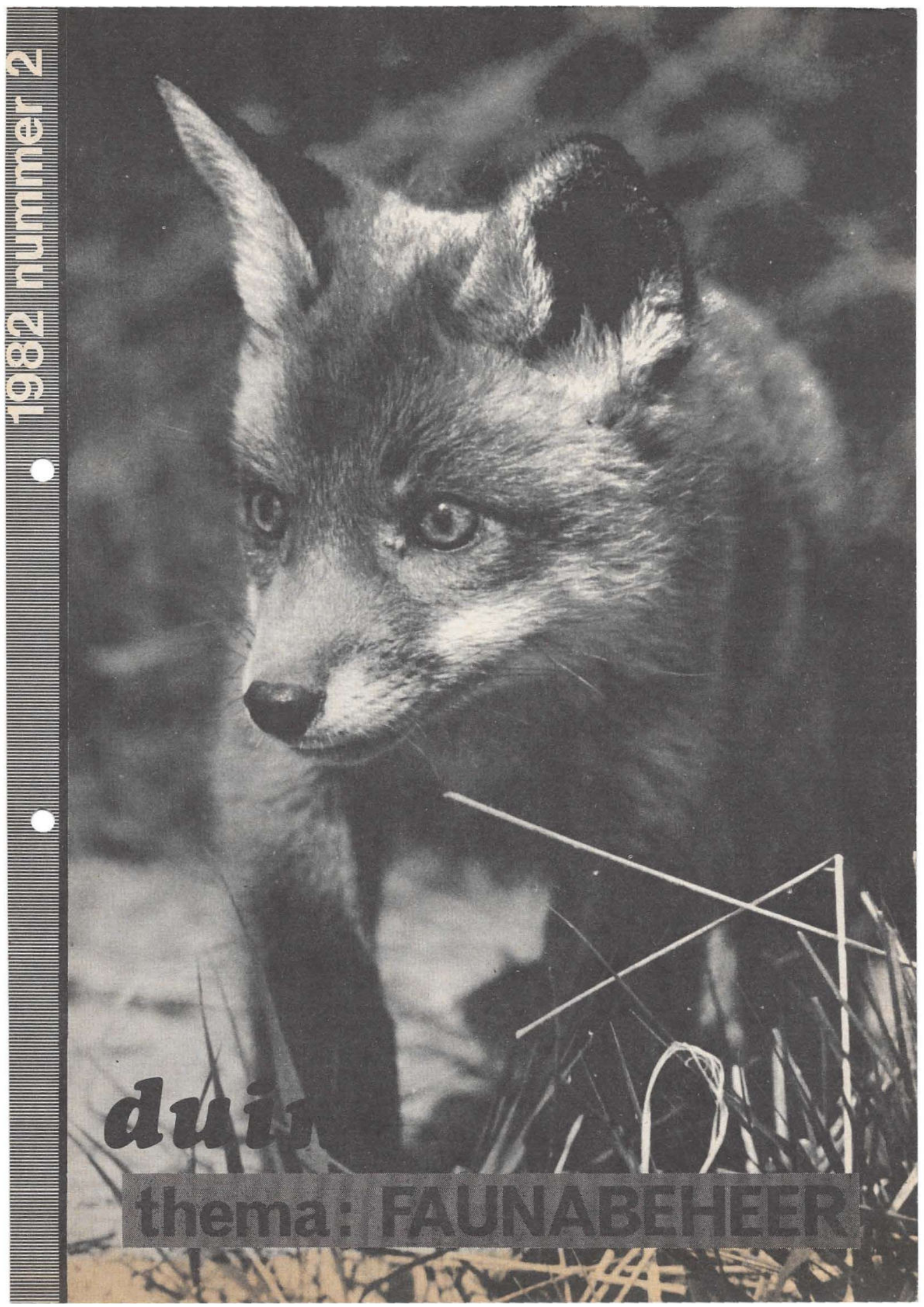

duin

thema: FAUNABEHEER

EVALUATIE

door G.J. DE BRUIJN

Hoewel deze studiedag gekenmerkt werd door een rustig en zakelijk verloop, heb ik toch gepoogd een aantal konfliktsituaties vast te stellen, die onder de oppervlakte te bespeuren waren. Ik kom daarbij op de volgende punten uit.

In het natuurbeheer zijn twee dingen nodig om een beleid te voeren, namelijk een doelstelling en informatie over de verschijnselen die zich in het terrein afspelen. Als doel kan men nemen het bevorderen van de diversiteit, maar ook het bevorderen van natuurlijke processen. Deze beide doelen kunnen onderling conflicteren. Bij het laten prevaleren van de eerste doelstelling hangt men namelijk de filosofie aan dat de mens het evenwicht heeft verstoord en dat hij daarom moet ingrijpen om de diversiteit te handhaven die hijzelf in gevaar heeft gebracht. Extremen van een dergelijk beleid zijn safari-parken en heemtuinen. Bij de tweede doelstelling baseert men zich op het geloof dat het bevorderen van natuurlijke processen een zekere rijkdom waarborgt, hetgeen inhoudt dat men zich als mens bescheiden moet gaan opstellen waar het het reguleren en het beheren van de natuur betreft. Een extreem hiervan is het laten uitsterven van lepelaars en grutto's.

Vanuit deze twee accentverschillen moet tot een redelijk gemeenschappelijke doelstelling te komen zijn. De twee genoemde extremen bestaan in feite niet en het moet mogelijk zijn tot dichterbij elkaar liggende standpunten te komen.

Nadat men de doelstelling bepaald heeft, is informatie nodig om vast te stellen hoe het gekozen doel te bereiken is.

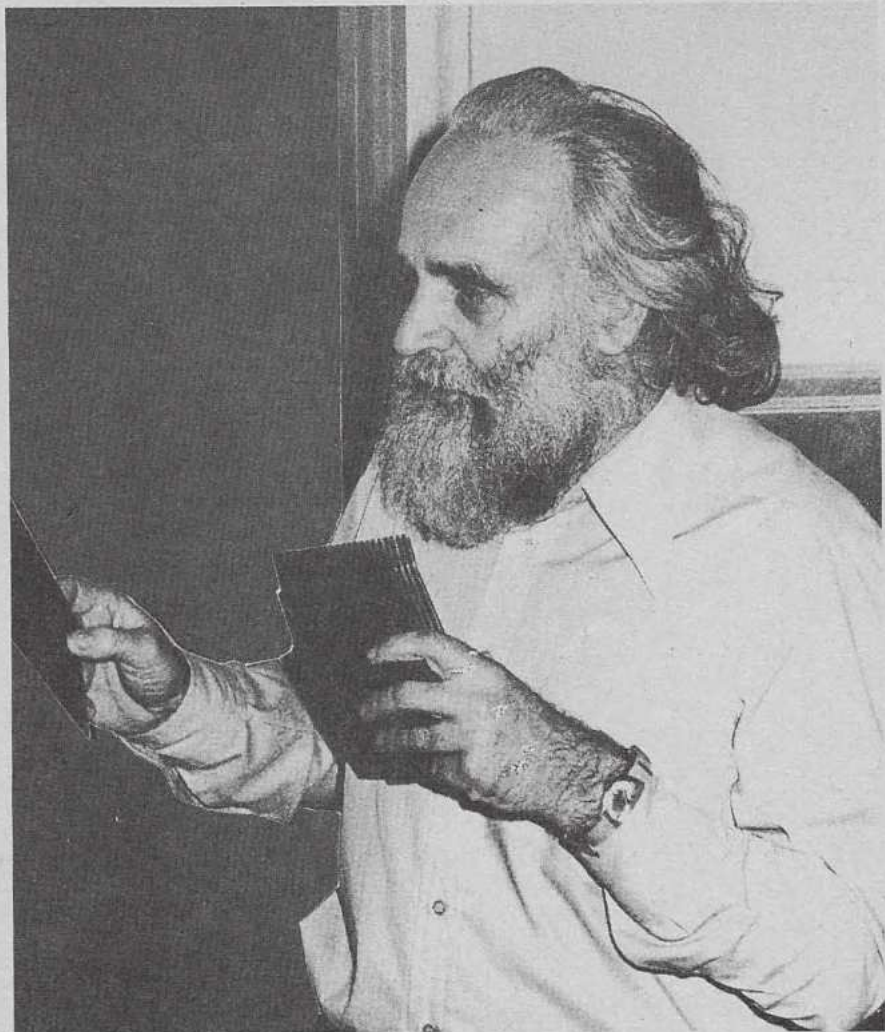
Toen de Stichting Duinbehoud ertoe overging de invloed van de mens op het duin te bestuderen, bleken een aantal terreinbeheerders weinig bereid mee te werken aan een enquête rond faunabeheer in de duinen. Dit kunnen technische problemen zijn bij het uitvoeren van een onderzoek. Maar de vraag is in hoeverre de geheimzinnige sfeer waarmee het hele jachtgebeuren omgeven wordt, niet mede veroorzaakt wordt door de agressieve houding van

natuurbeschermers en biologen ten opzichte van de jagers. Als er meer duidelijkheid rond deze wisselwerking in houdingen komt, kunnen beide groepen veel aan elkaar hebben, voor wat betreft gezamenlijk onderzoek.

Een volgend probleem dat blijkt te kunnen spelen tussen onderzoeker en beheerder, is dat van de zekerheden. Het is zo dat een onderzoeker altijd onzeker behoort te zijn en voortdurend behoort te twijfelen aan hetgeen hij vindt. Eveneens moet hij steeds openstaan voor mogelijkheden die hij nog niet heeft onderzocht.

Als hij dit niet doet zal hij nooit een goed contact met de werkelijkheid krijgen. Toch zal de beheerder graag zekerheid willen hebben. Hij zal echter geduld moeten hebben en er zal iemand de verantwoordelijkheid op zich moeten nemen om de waarschijnlijkheden van de onderzoeker te vertalen naar een houvast voor de beheerder.

Waar eveneens problemen kunnen rijzen tussen onderzoeker en beheerder is rond het punt van het luisteren. De onderzoeker moet meer luisteren naar vragen die vanuit het beheer opkomen. Maar van de beheerder moet er dan medewerking komen in die zin dat gebruik van faciliteiten, openheid en beschikbaarheid van alle gegevens geen problemen oplevert.

Aan het slot van de studiedag bedankt drs. G.J. de Bruijn nogmaals alle inleiders voor hun bijdrage.